

L. p. raty	Termin płatności	Splata kapitału	Pozostało do umorz.
56	1 grud. 1991	2.360.500	10.165.200
57	" 1992	2.430.300	7.734.900
58	" 1993	2.503.900	5.231.000
59	" 1994	2.577.000	2.654.000
60	" 1995	2.654.000	
		75.000.000	

311.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 13 maja 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o Małopolskim Funduszu Przemysłowym.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1931 r. o przekazaniu Ministrowi Przemysłu i Handlu stałego funduszu przemysłowego, podlegającego kompetencji Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 670), zarządza się co następuje:

§ 1. Przekazany Ministrowi Przemysłu i Handlu stały fundusz przemysłowy, ustanowiony uchwałą b. Galicyjskiego Sejmiku Krajowego z dnia 22 stycznia 1887 r. i przeznaczony na wspieranie przedsięwzięć pożytecznych dla rozwoju przemysłu krajowego przez udzielanie pożyczek, otrzymuje nazwę: Małopolski Fundusz Przemysłowy.

§ 2. Zadaniem Małopolskiego Funduszu Przemysłowego jest w szczególności zasilanie kredytem obrotowym osób fizycznych i prawnych w rzemiosło, pracy chałupniczej, przemyśle ludowym i przemyśle domowym na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 3. Administrację Małopolskim Funduszem Przemysłowym sprawuje Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 4. Bank Gospodarstwa Krajowego przejmie od Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji we Lwowie gotówkę, papiery wartościowe, udziały i wierzytelności oraz wszelkie akta i dokumenty stałego funduszu przemysłowego, a także zapisy dłużne i sprawy toczące się w sądzie w celu uregulowania spłat przez dłużników bądź egzekwowania od dłużników należności stałego funduszu przemysłowego.

§ 5. Bank Gospodarstwa Krajowego będzie działał w imieniu Małopolskiego Funduszu Przemysłowego przed wszystkimi władzami, urzędami i sądami oraz wobec osób trzecich, wnosząc wszelkie podania, skargi, przedstawienia i odwołania, zeznawał potrzebne akty prawne i spełniał wszelkie czynności, wynikające z powyższego uprawnienia, oraz udzielał pożyczek, ustalał warunki spłat i zabezpieczeń, pobierał spłaty, wszczynał kroki potrzebne dla ściągnięcia zaległości i zezwalał na wszelkie wpisy i wykreślenia w księgach gruntowych i publicznych.

§ 6. Bank Gospodarstwa Krajowego, zarządzając pożyczkami, udzielonymi przez stały fundusz przemysłowy, będzie pobierał spłaty tych pożyczek oraz dywidendy z akcji i udziałów tego funduszu, ściągając wszelkie zaległości, realizował udziały przez wypowiedzenie, zaskarżenie, sprzedaż lub odstąpienie, zbywał akcje oraz w odniesieniu do nich wykonywał samostannie wszelkie prawa posiadacza akcji.

§ 7. Szczegółowy zakres i sposób działania Małopolskiego Funduszu Przemysłowego ustali regulamin, wydany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

312.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: KOMUNIKACJI
I SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 22 maja 1936 r.

o używaniu rowerów na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151), art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych

(Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 2 punkt 4) lit. b) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Rowery, wszelkie wózki o dwóch lub trzech kołach, poruszane siłą nóg oraz rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³ mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rowerów i wózków, wymienionych w ust. (1), nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12-tu.

(3) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

(4) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i nr. domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2. (1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Ministerstwo Komunikacji. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru styku za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie, pozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3. (1) Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza za rządowi gminy opłatę w kwocie 4 złotych; wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w kwocie 3 złotych.

(2) Od opłat, wymienionych w ust. (1), zwolnieni są: funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji państwowej i straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że rowerów używają do celów służbowych.

(3) Z każdej z opłat, wymienionych w ust. (1), wpływa na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

(4) Kwoty, przypadające w myśl ust. (3) Państwowemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Państwowego Funduszu Drogowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego, a w mieście st. Warszawie — Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucji i urzędów wojskowych.

§ 5. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1936 r.

(2) Karty rowerowe, wydane w roku 1935 i 1936, zachowują ważność do dnia 1 listopada 1936 r.

(3) Karty rowerowe, wydane w 1936 r., uprawniają do bezpłatnego otrzymania tabliczki rowerowej, ważnej na pierwszy okres rejestracyjny (§ 2 ust. (1)).

(4) Osobom, nieposiadającym kart rowerowych, wydanych w 1935 lub 1936 r., które zarejestrują rowery na podstawie niniejszego rozporządzenia przed dniem 15 września 1936 r., wydane zostaną przez Zarządy gmin tymczasowo zamiast tabliczek rowerowych zaświadczenia o rejestracji rowerów, uprawniające do używania rowerów na drogach publicznych do dnia 1 listopada 1936 r. Zaświadczenia te będą wymienione bezpłatnie do dnia 1 listopada 1936 r. przez Zarządy gmin na tabliczki rowerowe. Wzór zaświadczenia o rejestracji rowerów ustali Ministerstwo Komunikacji.

(5) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą: § 24 i § 27 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397), oraz wszelkie rozporządzenia wojewódzkich władz administracji ogólnej, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj-Składkowski*

313.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 maja 1936 r.

w sprawie ustalenia liczby i siedzib sędziów śledczych w okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządza co następuje: